

Komentarz do liturgii – święto Podwyższenia Krzyża Świętego

Dzisiejsza liturgia, może wbrew oczekiwaniom, nie pokazuje nam męki Chrystusa. Stawia przed nami inne zadanie: mamy podziwiać krzyż, narzędzie naszego zbawienia.

Krzyż stanowi kwintesencję dziejów zbawienia. Bardzo obrazowo przedstawia to prefacja, która jest przeznaczona na dzień dzisiejszy. Dzieje świata to dzieje naszego grzechu i odkupienia nas przez Jezusa Chrystusa, które symbolizują dwa drzewa: drzewo poznania dobra i zła (por. Rdz 3, 1-7) oraz drzewo krzyża. Tam, gdzie śmierć się zaczęła, tam także bierze początek życie.

Kolekta na dzisiejsze święto zwraca naszą uwagę na dwa aspekty tajemnicy krzyża: „motywację” Boga oraz Jego cel. Bóg odkupił nas z miłości przez posłuszeństwo Chrystusa. Ostatecznym celem krzyża jest nie tylko odkupienie każdego człowieka, ale także udzielenie mu owoców zbawienia – życia wiecznego, oglądania Boga twarzą w twarz. Harmonijnie łączy się z dzisiejszą Ewangelią: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony” (J 3, 16-17).

Podczas modlitwy nad darami Kościół modli się o oczyszczenie z grzechów, które dokonało się przez ofiarę Syna na krzyżu, abyśmy godnie mogli uczestniczyć w Uczcie Pańskiej. Prosimy także, chociaż nie wprost, aby nigdy nie stał się on dla nas „pokarmem mizernym”, abyśmy nie „mówili przeciw Bogu”, jak naród wybrany podczas wędrówki przez pustynię. Mojżesz wstawił się za ludem i zrobił dla niego węża miedzianego. Jezus, w Ewangelii Janowej pokazywany jako drugi Mojżesz, nie tylko za nas się wstawia, ale także został wywyższony, aby nas do siebie przyciągnąć¹. Podobnie jak Izraelici po spojrzeniu na węża pozostawali przy życiu, tak i my, dzięki wpatrywaniu się w krzyż Chrystusa, mamy udział w życiu wiecznym.

Temat ten jest podjęty w modlitwie po Komunii, która zawiera prośbę o udział w chwale dla tych, którzy zostali obdarzeni nowym życiem przez Pana². Każda Msza święta jest udziałem w liturgii niebiańskiej, jest zawsze nacechowana oczekiwaniem na przyjście Chrystusa (por. 1 Kor 11, 26). Krzyż Chrystusa, który jest naszym skarbem, jak mówi o nim św. Andrzej z Krety w dzisiejszym drugim czytaniu w Godzinie Czytań, jest dla nas drogowskazem, wskazówką, jak należy przygotować się na powtórne przyjście Jezusa w chwale (paruzję).

Tekst zaczerpnięty ze stron Dominikańskiego Ośrodka Liturgicznego pod adresem:
<http://www.liturgia.dominikanie.pl/dokument.php?id=1461>

Przedruk za zgodą Wydawcy – Dominikańskiego Ośrodka Liturgicznego.
Wszelkie prawa zastrzeżone.

---

¹ por. dzisiejszą antyfonę na Komunię opartą na J 12, 32

² Jest to także temat z dzisiejszej Ewangelii: „aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3, 16).